

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΣΕ 9 ΜΗΝΕΣ;

“Υλοποίηση ελάχιστου δημοτικού εισοδήματος δημοσίων αγαθών για τους Δημότες και τους Κατοίκους της Τρίπολης”

“Δέσμευση αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών με άμεση υιοθέτηση πρωτοβουλιών που υπογράφουν πάνω από το 1% των δημοτών”

“Συμμετοχικός Προϋπολογισμός Τοπικών Συμβουλίων, συνοικιών και ενώσεων πολιτών”

“Μαχητικός Δήμαρχος για να αλλάξει η μνημονιακή πολιτική”

Η οικονομική Κρίση που μαστιίζει τη χώρα μας εδώ και 5 χρόνια, έχει αλλάξει τις κοινωνικές ανάγκες των πολιτών και τις επιδιώξεις μας από τους πολιτικούς. Η κοινωνία αλλάζει, η πολιτική αλλάζει. Η επιβίωση είναι δύσκολη πλέον για την πλειοψηφία του κόσμου. Οι Βουλευτές μας έχουν χωριστεί με μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς, οι Συνδικαλιστές μας σε συστημικούς και αντισυστημικούς, οι τοπικοί άρχοντες θα χωριστούν σε γραφειοκράτες και αντιγραφειοκράτες.

Ο Αντιγραφειοκράτης Δήμαρχος που θα ψηφιστεί σε 9 μήνες θα πρέπει να έχει στο νου του πώς να βοηθήσει τους φτωχούς συνδημότες του. Πώς θα δείξει έμπρακτα την αλληλεγγύη σε ασθενέστερα στρώματα. Πώς θα δημιουργήσει ένα **“ελάχιστο εγγυημένο, αλληλέγγυο εισόδημα για όλους τους Δημότες και τους κατοίκους της πόλης του”**. Προσπερνώντας γραφειοκρατίες και ανιαρές συζητήσεις θα θέσει ένα πρόγραμμα που θα δίνει τα δημόσια αγαθά, χωρίς αντίτιμο. Να αποεμπορευματοποιήσει υπηρεσίες που προσφέρει ο Δήμος ή να εφεύρει νέες έτσι ώστε κάθε Τριπολιτισιώτης ή κάτοικος να πιστεύει ότι η ταυτότητά του ως Δημότης Τρίπολης του δίνει μία βάση ζωής, μίας αξιοπρεπούς κοινωνικής συμβίωσης. Ποιά είναι αυτά τα δημόσια αγαθά που μπορεί ο Δήμαρχος να τα παρέχει οργανωμένα και να τα συνδέει με όλους τους πολίτες και τους κατοίκους της Πόλης; Νερό, διατροφή, υγιεινή, ρούχα, προσωρινή διαμονή, πολιτιστικά αγαθά, ελάχιστη ψυχαγωγία, θέρμανση, μετακίνηση από και μέσα στο αστικό κέντρο, δωρεάν υπηρεσίες πάρκινγκ, υπηρεσίες ποδηλάτων, παιδικοί και βρεφονηπιακοί σταθμοί ακόμα και κουπόνια αγορών αγαθών, βιβλίων και προϊόντων πρώτης ανάγκης. Οι ανάγκες του κόσμου πρέπει να ικανοποιηθούν από τη νέα Δημοτική Αρχή ακόμα και από το υστέρημα όλων μας.

Ο κόσμος των τοπικών κοινωνιών ακούει για το ΕΣΠΑ, το νέο χρηματοδοτικό ευρωπαϊκό πλαίσιο, τα χρήματα που μπορεί να απορροφήσει ο Δήμος από τον κρατικό προϋπολογισμό, πώς πρέπει να δουλεύουν οι δημοτικές υπηρεσίες, πώς πρέπει να πιέσουμε ή να παρακαλέσουμε για να “εγκριθεί” ένα μεγάλο έργο ή να “ανοίξει” ή να “κλείσει” μία δημόσια υπηρεσία ή τέλος τα παρακάλια για ιδιωτικά συμφέροντα να “επενδύσουν” στο Δήμο μας. Σ' αυτό το πλαίσιο πολιτικής κινούνται οι παλαιοί ξεπερασμένοι Δημοτικοί άρχοντες και προσπαθούν να οριοθετήσουν την προεκλογική συζήτηση μόνο σ' αυτά τα θέματα. Γι' αυτό οι πολίτες των Δήμων δεν περιμένουν κάτι διαφορετικό, κάτι άλλο, κάτι αντί αυτών των πεπερασμένων και τελικά αναποτελεσματικών θεμάτων για τη σημερινή εποχή. Στην εποχή της Κρίσης και της ταχείας φτωχοποίησης των μεσαίων και μικρομεσαίων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας.

Υπάρχει κάτι άλλο; Κάτι που έχουμε ξεχάσει; Κάτι που θα ξαναδώσει την αξία στους Δημάρχους από τους πολίτες, που θα εμπνεύσει τους Δημότες ενός δήμου προς ένα άλλο συλλογικό όραμα; Οι απαντήσεις είναι αξιόπιστες στο αντιδημοκρατικό πλαίσιο των μνημονίων, της Τρόικας, του “ανάπηρου” νομοθετικού μορφώματος του “Καλλικράτη” και της καθημερινής απειλής των απολύσεων και των καταργήσεων δημοτικών υπαλλήλων και υπηρεσιών; Πώς μπορεί ένας Δήμαρχος να αντιπαλέψει τις “κεντρικές” ευρωπαϊκές αντιδημοκρατικές πολιτικές και να οδηγήσει το Δήμο του σε καλύτερη κατάσταση απ' ό,τι τον βρήκε; Είναι σίγουρο ότι οι Δημότες θέλουν Δημάρχους που να λένε τη γνώμη τους στα γενικά προβλήματα της Ελλάδας, που να πιέζουν στην αλλαγή που χρειάζεται ο τόπος και να συνεργάζεται με άλλους μαχητικούς Δημάρχους που εναντιώνονται στις μνημονιακές πολιτικές. **Η συμπεριφορά του Δημάρχου πρέπει να είναι τουλάχιστον αλληλέγγυα στους αγώνες του κόσμου να αλλάξουν τα πράγματα.**

Η αλληλεγγύη μεταξύ των πολιτών θα συμπληρωθεί από τη δημιουργία δομών κοινωνικής οικονομίας ανταλλαγής υπηρεσιών και προϊόντων. Κάθε επάγγελμα, κάθε προϊόν τοπικό, κάθε υπηρεσία με τη βοήθεια του Δήμου μπορεί να ανταλλαχθεί με ένα τοπικό σύστημα που θα αγκαλιαστεί από όλους τους Δημότες. Δίνω πατάτες και παίρνω υπηρεσίες εκμάθησης Αγγλικών. Ανταλλάσσω δικηγορικές υπηρεσίες με βιβλία. Δημιουργώ κοινωνικό κεφάλαιο φτιάχνοντας σχέσεις ανταλλαγής με τους συνδημότες μου. Βοηθώ ηλικιωμένους και πληρώνομαι σε τρόφιμα. Δίνω τρόφιμα και παρακολουθώ παράσταση στο

Μαλλιαροπούλειο. Είμαι ευγνώμων και αρωγός προσπαθειών ανακύκλωσης και οικολογικών οργανωμένων εταιριών βοηθώντας τους να μεγιστοποιήσουν την επίδρασή τους στην κοινωνία. Δίνω ίσως τη μεγαλύτερη έμφαση στο νέο κόσμο που θέλω να φτιάξω στα σωματεία μου δίνοντάς τους τα πάντα για να δημιουργήσουν, να αγκαλιάσουν όσο γίνεται περισσότερους Δημότες. Χορός, τραγούδι, Θέατρο, εικαστικές τέχνες, οικολογικές και ορειβατικές προσπάθειες, ιστορικές πρωτοβουλίες, τοπικές γιορτές με ουσιαστικό περιεχόμενο την τοπική αναγέννηση της παράδοσης, όλα οργανωμένα και συντονισμένα για την καλλιέργεια της νέας ταυτότητας του Τριπολιτσιώτη. Τα σωματεία έχουν στο DNA τους την αλληλοβοήθεια, την παράδοση και την δημιουργικότητα. Η πολιτική του δημάρχου για την τοπική οικονομία θα είναι πολιτική των επιμελητηρίων και των οργανώσεων των επαγγελματιών. Ο Δήμαρχος τους έχει συνεργάτες και τους παρέχει κάθε εξουσία για να δουλέψουν όσο γίνεται περισσότερο, έτσι ώστε να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας.

Και αν έχει πετύχει τα παραπάνω, τότε ο κόσμος θα στηρίζει και θα συμμετέχει σε κάθε πρωτοβουλία και προσπάθεια του Δημοτικού Συμβουλίου. **Υπόσχεση και δέσμευση είναι η παροχή εξουσίας σε γενικές τοπικές συνελεύσεις και τοπικά συμβούλια, που οι αποφάσεις τους είναι δέσμευση για το Δήμαρχο.** Όχι απλή διαβούλευση ή γνωμοδότηση. Η εξουσία πρέπει να φύγει από το στενό πυρήνα ενός μονοπρόσωπου οργάνου και να πάει όσο γίνεται πιο κοντά στον πολίτη. Ο πολίτης να φροντίζει τα φυτά και τα δέντρα των κοινόχρηστων δρόμων. Ο πολίτης να υιοθετεί το Δημόσιο χώρο σαν να είναι δικός του. Τα σχολεία να ζητήσουν να καθαρίζουν, να καλλιεργούν, να ζουν σε δημόσια πάρκα και να κάνουν χρήση όλων των κτιρίων του Δήμου. Μία ένωση πολιτών να γνωρίζουν ότι μία πρωτοβουλία τους θα υλοποιηθεί άμεσα και με τη βοήθεια του Δημάρχου.

Ο Καλλικράτης αγνοεί τα τοπικά προβλήματα. Δεν προβλέπει ρητά τίποτα για τοπικά δημοψηφίσματα, για τοπικές συνοικιακές συνελεύσεις, για αποφάσεις πολιτών που θα αναιρούν τις αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου. Ο νέος Δήμαρχος θα δίνει εξουσία στον πολίτη. Θα υποστηρίζει κοινοτικές ή συνοικιακές προσπάθειες. Άλλες οι ανάγκες της κοινωνίας ενός χωριού της Τεγέας και άλλες στη συνοικία γύρω από την πλ. Αγίου Δημητρίου. Όμως πώς θα βγουν οι πολίτες να συζητήσουν και να φανταστούν, να κάνουν κινήσεις για τη ζωή τους; Μα μόνο αν δουν ότι ο νέος Δήμαρχος δεν κοιτάει μόνο τη γραφειοκρατία του ελληνικού Κράτους και τα “μεγάλα” έργα πολιτευτών και Ιδιωτών. Για παράδειγμα είναι έτοιμος **ο Δήμαρχος να υιοθετεί αποφάσεις που θα έχουν υπογραφεί από το 1% του πληθυσμού του δήμου του;** Να συναινέσει σε δωρεάν internet σε όλο το Δήμο; Να φτιάξει δίκτυα τοπικών αγροτικών προϊόντων και να τα προωθεί ο ίδιος;

Να ένας άλλος κόσμος μακριά από τη μιζέρια και τα μνημόνια.

Άκης Χουζούρης